

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japan.

Göteborg den 11 januari 1959.

Nr 77.

Älskade min lillasyster!

Nyårsafton skrev jag till dej utan att ens tacka för brev nr 84 av den 18 dec. Men jag sa visst något därom utanpå aerogrammet. Tok ska du ha! Det handlade mest om alla dina gäster och alla dessa julfester, som ni har. Hur orkar du? Jag förstår att det verkliga i sammanhanget är eran söndagsskola. Jag förstår att det är något fantastiskt att ni har fått i gång en sådan med så bra lärare. Det är strålande att lägga märke till hur lite människor tänker på sej själva då dom satsar sin inte allt för stora fritid så där utan att vara tvungna till det. Hos oss förekommer rätt ofta att unga människor avsäjer sej det ena och det andra uppdraget för att dom liksom har tappat sugen. Eller för att det är någon eller något, som inte passar dom. Nu ska du inte tro att alla är sådana. Vi har f. n. många strålande och hårt jobbande ungdomar i våra sammanhang. Och dom är man så tacksam för.

Den 9 ds fick jag ditt 2-delade brev nr 85, skrivet den 5 ds, alltså 4 dagar på vägen. Det var till oss alla tre och jag var samma dag hos flickorna och läste upp det. Tack ska du ha!

Först ska jag säga att jag i går skickade ditt halsband till Gerda. På min nyårshälsning nämnde jag om det och förmodade att du skrivit till Gerda därom. Beträffande Sven Svenssons bok, som ni har i 2 ex., så kan du om du vill skicka den till mej och jag kan byta ut den i en bokhandel mot någon som ni vill ha. Det kan man göra i vilken affär som helst i hela detta avlägsna land. Men x-et får förstås vara absolut felfritt. Så kan du alltid göra med sådana böcker, svenska förstås. Andra vet jag inte. Så var det Året Runt! Vi skulle tagit med oss en laddning, då vi var i Borås i julen, nej det var janske i hösten. Men då hade Aina inte haft tid att läsa dom. Hon har ju jobbat på kontoret hela hösten. Sedan hade Olle hit dom och så har flickorna mättat sin själ med dom. Och nu har Ludde lämnat in en del på Riksföreningen här för liden. Och flera kommer. Sååå! Jaså, det är me te å gå och skaka en matta och därmed skaffa sej ryggkott. Har hon aldrig lärt sej att a r b e t a ? De har en annan minsann fått göra!!! Det är allt illa att en så stor flicka som M. inte har något begrepp om hur hon ska bära sej åt, när hennes faster har så mycket jobb och är så dålig. Jag tror nog att jag skulle lära henne hur man gör! Men jag förstår ju att du tycker att det får väl gå som det går, då det hela snart är över. Men fel är det allt. Skulle hon inte flytta till Kobe? Eller vart var det?

Det låter väl trevligt att 5 japanska tanter kommer och önskar gottnyttår. Och så uppträdde dom som massöser! Hellenas dååå!

Ludde säger att du skall inte inbilla dej att hon är så smal för hon är rätt stöddig. - Det var en underlig "sjukdom" den som går på "Dodos gata"! Tänk, att dom ska få en flicka till! Men det är väl synn att mamman har det så besvärligt. Hoppas att allt till slut blir roligt och bra. Det skall allt kosta på pappan att inte få vara hemma och ta emot den lilla telningen! Är Bernie i Japan då kanske? Kanske tar han emot telegrammet hos er!!!

Så tänkte jag fråga: Ni har väl inte riktig jultomte? Tomteklädd? Det är nog bättre med en civil sådan i såna här sammanhang. Eller hur ser du på det?

Jag tycker snart att det är bättre med en vanlig människa till tomte här också. Jo då, det som Mia Roskvist kallar julklapp, det var en bunt servietter. Hon fick en sån där med speciellt japanaktigt motiv. Fru Boman fick en med blå-blommor. Frida, som var hos mej i måndags, fick en sådan bunt som Mia. Jag tog 2 med mera vanliga mönster och Aina och Olle ett av varje. Alba Nilsson, Mias dotter, hade hälsningar att jag skulle komma dit och hjälpa henne med adress till dej. Jag skrev adress på ett par aerogram och det är tydligen ett sådant du fått. Men när jag kom dit, så var det fråga om julkort. Hon hade köpt 2 st. sådana där stora och fina kort. Och det vackraste skulle ni ha. Jag fick avgöra vilket som var skönast. Dom kostar nog minst 1,50 st. gissar jag. Men fint skulle det vara! Och så skulle det gå flyg. Så var hon lite bekymrad för er. Dom är väl våra missionärer? Jajamen är dom så, sa jag. Ja, det var det där med det amerikanska samarbetet, som hon inte riktigt förstod sej på. Nej det är inte så gott.

Är jag kommer dit är hon laddad med frågor om missionen. Och jag försöker bevara dom så gott, jag kan. - Dessa Österbergs är då förunderligt folk. Hur kan dom bäras åt så? Om Gun hade varit 80-90 år, så skulle man försökt förstå hennes Men att en människa på 50 år har så svårt för att tacka för en oförtjänt gåva. Närmast tycker jag att det är nonchalant att bära sej åt så som Gun gjort. Jag skrev till Kongo om Lisas uteblivna taok. Jag sa nämligen att du undrat om hennes present kommit fram. Skulle man reklamera ö så borde det göras genast. Jo då, Lisa hade skrivit i slutet av okt. tror jag hon sa. Det var ju i alla fall nära en månad efter födelsedagen och kanske ändå längre efter det paketet kommit fram. Ack ja! brukade väran Ida säga. Jag sa att Frida var här i måndags om. Maja var också med. Jag visade mina julkappar par från Japan. Om min japanska dam sa hon att då hon var i Uppsala, så stod där en kines utanför erman bostad, på baksidan. Det gjorde det väl inte, sa jag. Jo då, det har du glömt. Han hade en sådan hatt som den här har! Jag betydade att jag aldrig sett en sådan där. Men hon vidhöll att jag bara glömt det!!!

Vad kan det vara, som hon fått i huvet? Det är synen om Frida och kanske lika mycket om Maja. Frida är väldigt åderförkalkad. Och jag förmodar att detta med kinesen är något som hennes sjuka hjärna fått till. Det är väl någon figur som hon sett ut inne hos er och som hon sedan i fantasien flyttat ut i naturen? Jag blev ju så öfverhjäpnad, så jag kom mej inte för att fråga ut henne mera. Skall fråga Maja, då jag träffar henne ensan, om jag uppfattade det rätt.

Jag kanske ska anteckna här att Halsbandet, som jag skickade till Gerda i går, fick jag pr post från Dagmar Söderström den 26/6 1956. - Du kanske vet att jag fick mamas brosch när hon lämnat oss. Nu tycker jag att, även om det är kärt att äga den, jag skulle kunna använda dess värde bättre. Och jag ville gärna sälja den. Jag har bett Göran Kuhlén ge mej ett värderingsinstrument på den och det har han gjort. Han anser den vara ett försäljningsvärde av kr. 500:-. Men det är nog inte lätt att uppbibringa en köpare. Så den får väl ligga här så länge. - Hade den i 2/10 brev från Emilie B. Dom har fått ny pastor, som har radio och bli och piano och en liten flicka på 4 år. Gud själv har ordnat allt så bra för dom säger Emilie. De tusende hälsningar ätte

Du Lj